

Lovforslag nr. L 71. Fremsat den 15. november 2006 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven og pasloven

(Befordring af børn på motorcykel og trehjulet knallert, måling og vejning af børn, reservation af parkeringspladser til bestemte køretøjer og betaling af pasgebyr)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 14. november 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 303 af 19. april 2006 og senest ved lov nr. 543 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 51 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Passagerer under 5 år må ikke befordres på trehjulet knallert, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.«

Stk. 7 bliver herefter *stk. 8*.

2. I § 52 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Passagerer under 5 år må ikke befordres på motorcykel og i sidevogn hertil, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.«

3. I § 80 *a* indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i *stk. 1, 2 og 4* samt regler fastsat i medfør af *stk. 5*, jf. *stk. 6, 1. pkt.*, er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert, måles og vejes. Målingen og vejningen foretages af politiet.«

4. I § 81, *stk. 3*, ændres »8 år« til: »5 år« og efter »styrthjelm« indsættes: », medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.«

5. I § 92 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden efter *stk. 1* træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.«

6. I § 125, *stk. 2, nr. 1*, indsættes efter »§ 37, *stk. 4*,«: »§ 51, *stk. 7, § 52, stk. 5*,«.

§ 2

I lov om pas til danske statsborgere m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 1. september 1986, som ændret bl.a. ved lov nr. 386 af 20. maj 1992, lov nr. 288 af 12. maj 1999, lov nr. 1103 af 29. december 1999 og senest ved lov nr. 557 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 4 *a, stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter *stk. 5*.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og 5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	2465
2. Befordring af børn på motorcykel og knallert	2465
2.1. Gældende ret	2465
2.1.1. Befordring af passagerer	2465
2.1.2. Anvendelse af styrthjelm	2465
2.2. Justitsministeriets overvejelser.....	2466
3. Politiets måling og vejning af børn, der befordres i bil mv.	2466
3.1. Gældende ret	2466
3.1.1. Anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn.....	2466
3.1.2. Måling og vejning af børn	2467
3.2. Justitsministeriets overvejelser.....	2467
4. Parkering for personer med handicap	2468
4.1. Gældende ret	2468
4.2. Forslag fra interesseorganisationer mv.	2469
4.3. Justitsministeriets overvejelser.....	2470
5. Betaling af pasgebyr	2470
5.1. Gældende ret	2470
5.2. Justitsministeriets overvejelser.....	2470
6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser	2470
7. Hørte myndigheder	2471

F. t. l. vedr. færdselsloven og pasloven

1. Indledning

Lovforslaget har for det første til formål at sikre, at børn, der befordres på motorcykel eller knallert, anvender enten sikkerhedssele eller styrthjelm med henblik på at beskytte de pågældende børn mod risiko for tilskadekomst i trafikken.

Lovforslaget indeholder derfor et forslag om at forbyde befording af børn, som er under 5 år og dermed kan være for små til at anvende styrthjelm, på motorcykel og trehjulet knallert, hvor der ikke er sikkerhedssele. Overtrædelse af forbuddet vil i henhold til lovforslaget medføre klip i kørekortet. Samtidig udvides den gældende pligt for føreren af en motorcykel eller knallert til at påse, at passagerer i alderen 8-14 år anvender styrthjelm, så pligten også gælder børn i alderen 5-7 år.

Lovforslaget har for det andet til formål at sikre en effektiv håndhævelse af reglerne om sikkerhedsudstyr til børn, der befordres i bil mv.

Færdselslovens § 80 a, som trådte i kraft den 1. maj 2006, indeholder regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn, der befordres i bil, på knallert eller på motorcykel. Barnets højde og vægt er i mange tilfælde bestemmende for, hvilket sikkerhedsudstyr barnet skal anvende. Endvidere er barnets højde i visse tilfælde bestemmende for, hvor barnet skal placeres i køretøjet.

På den baggrund foreslås det, at politiet får hjemmel til at foretage måling og vejning af børn med henblik på at kontrollere, om føreren har iagttaget sin pligt til at påse, at mindre børn anvender korrekt sikkerhedsudstyr og er korrekt placeret.

For det tredje indeholder lovforslaget en regel om, at vejbestyrelser og vejmyndigheder, når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, med politiets samtykke kan reservere parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap.

Endelig indebærer lovforslaget, at bestemmelsen i paslovens § 4 a, stk. 5, om, at betaling af gebyr for udstedelse af pas skal ske ved indgivelsen af pasansøgningen, ophæves. Formålet med forslaget er, at kommunerne frit kan tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med pasansøgninger, når kommunerne som led i kommunalreformen den 1. januar 2007 overtager ekspeditionsopgaverne i forbindelse med ansøgning om pas.

2. Befordring af børn på motorcykel og knallert*2.1. Gældende ret**2.1.1. Befordring af passagerer*

Det følger af færdselslovens § 51, stk. 6, at der på tohjulet knallert ikke må befordres andre personer end føreren. På trehjulet knallert må ikke befordres flere personer, end knallerten er konstrueret til.

På en motorcykel og i sidevogn hertil må der ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må der derudover i en sidevogn medbringes et barn under 10 år, jf. færdselslovens § 52, stk. 4.

Det fremgår endvidere af de generelle bestemmelser i færdselslovens § 82, stk. 1 og 2, at passagerer ikke må være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet, og at passagerer ikke må medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Der gælder ingen alderskrav for passagerer på knallert og motorcykel.

2.1.2. Anvendelse af styrthjelm

Det følger af færdselslovens § 81, stk. 1, at føreren af en motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, under kørsel skal anvende en fastspændt styrthjelm. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele, jf. færdselslovens § 81, stk. 2. Der er pligt til at anvende sikkerhedssele ved benyttelse af en siddeplads, som er forsynet med en sådan, jf. § 80, stk. 1.

Føreren skal i henhold til færdselslovens § 81, stk. 3, påse, at passagerer, der er fyldt 8 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

Denne pligt gælder dog ikke, hvis barnet benytter en siddeplads med sikkerhedssele, da barnet i så fald i stedet skal anvende sikkerhedssele, som eventuelt skal kombineres med særligt tilpasset sikkerhedsudstyr, jf. § 81, stk. 2, jf. § 80, stk. 1, og § 80 a, stk. 1. Det påhviler i disse tilfælde føreren at påse, at barnet anvender sikkerhedssele/særligt tilpasset sikkerhedsudstyr, jf. § 80, stk. 4, og § 80 a, stk. 6.

Hvis føreren af et motorkøretøj, hvortil der kræves kørekort, ikke overholder sin pligt til at påse, at barnet benytter enten styrthjelm eller sikkerhedssele/særligt tilpasset sikkerhedsudstyr, tildeles den pågældende et klip i kørekortet, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

Aldersgrænsen for personer, der under kørsel på motorcykel skal anvende styrthjelm, blev ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 nedsat fra 12 år til 8 år.

Det fremgår af forarbejderne til loven, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, s. 3718, at børn i 8-

års alderen efter Sundhedsstyrelsens vurdering har en struktur i hals og nakke, der er tilstrækkeligt udviklet til at tåle den belastning, som en styrthjelm medfører ved deceleration (opbremsning mv.), hvorfor styrelsen ikke havde indvendinger imod, at aldersgrænsen for børns brug af styrthjelm under kørsel på motorcykel blev nedsat til 8 år.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at børn ikke bør bemandes på motorcykel, herunder i sidevogn, eller trehjulet knallert uden anvendelse af enten sikkerhedssele (for børn med en legemshøjde på under 135 cm kombineret med særligt tilpasset sikkerhedsudstyr) eller styrthjelm. Det bemærkes i den forbindelse, at risikoen for alvorlig personskade på motorcykel i henhold til oplysninger fra Vejdirektoratet er langt større pr. kørt kilometer end i bil.

Sundhedsstyrelsen har over for Justitsministeriet bemærket, at styrthjelme i Danmark ifølge Færdselsstyrelsen skal være godkendt efter FN's Regulativ 22. I henhold til dette regulativ er der mulighed for at godkende styrthjelme til hovedstørrelser ned til 48 cm.

Sundhedsstyrelsen har endvidere oplyst, at hals- og nakkestrukturen hos børn med et hovedomfang på 48 cm og derover sædvanligvis vil være tilstrækkeligt udviklet til at tåle den belastning, som en styrthjelm medfører ved deceleration. Dette gælder uanset, om der er tale om befordring på en knallert med en hastighedsbegrænsning på 30 km/t eller 45 km/t eller en motorcykel, der med de gældende hastighedsgrænser højst må køre 130 km/t.

Sundhedsstyrelsen har endelig oplyst, at et hovedomfang på 48 cm vil være opnået af stort set alle børn på 5 år, mens det ved 3 års alderen vil være opnået af ca. 90 pct. af drengene og ca. 70 pct. af pigerne.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at den pligt, føreren har til at påse, at børn, der bemandes på motorcykel eller knallert, hvor der ikke er sikkerhedssele, anvender fastspændt styrthjelm, bør udvides til at gælde børn fra 5 års alderen.

Under hensyn til, at børn under 5 år kan være for små til at anvende styrthjelm finder Justitsministeriet endvidere, at befordring af børn under 5 år på motorcykel eller trehjulet knallert, hvor der ikke er sikkerhedssele, bør forbydes.

Det skal fremhæves, at der ikke kan sluttes modsætningsvis fra det foreslåede forbud mod befordring af børn under 5 år, således at børn over 5 år altid kan transporteres på motorcykel og trehjulet knallert, hvor der ikke er sikkerhedssele, hvis blot barnet anvender styrthjelm.

Befordring af børn kræver således i alle tilfælde, at færdselslovens § 82, stk. 1 og 2, er overholdt, jf. pkt. 2.1.1. ovenfor. Det betyder bl.a., at barnet skal have en sådan størrelse og fysisk og psykisk udvikling i øvrigt, at barnet kan sidde ordentligt fast på køretøjet under kørslen. F.eks. skal et barn, der sidder bag på en tohjulet motorcykel, kunne hvile fødderne på fodstøtterne og fastholde et sikkert greb om føreren.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod at befordre børn under 5 år på motorcykler og trehjulede knallerter, hvor der ikke er monteret sikkerhedssele, bør medføre klip i førerens kørekort, jf. klippekortsystemet i færdselslovens § 125, stk. 2.

Dermed sker der en naturlig og nødvendig ligestilling af reglerne om førerens pligt til at påse, at børn i alderen 8-14 år (efter lovforslaget 5-14 år, jf. § 1, nr. 4) anvender styrthjelm ved benyttelse af siddepladser uden sikkerhedssele – som allerede er omfattet af klippekortsystemet, jf. pkt. 2.1.2. – og det foreslåede forbud mod at befordre børn under 5 år på siddepladser uden sikkerhedssele.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 4 og 6.

3. Politiets måling og vejning af børn, der bemandes i bil mv.

3.1. Gældende ret

3.1.1. Anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn

Den 1. maj 2006 trådte nye bestemmelser i færdselsloven om sikkerhedssele, sikkerhedsudstyr til børn og antallet af passagerer, der lovligt kan bemandes, i kraft, jf. lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven.

Det fremgår herefter af færdselslovens § 80 a, stk. 1, at børn med en legemshøjde på under 135 cm ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedssele, under kørslen skal anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt.

Begrebet »godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt« er nærmere defineret i Færdselsstyrelsens bekendtgørelse nr. 357 af 19. april 2006 om krav til sikkerhedsudstyr for børn i biler. Det fremgår således af bekendtgørelsen, at det særligt tilpassede sikkerhedsudstyr, som er nævnt i færdselslovens § 80 a, stk. 1, kun må sælges, markedsføres og anvendes, hvis det er godkendt og mærket i henhold til nærmere angivne standarder eller forskrifter. Det pågældende udstyr bærer godkendelsesmærker, som er optrykt i bekendtgørelsen. Færdselsstyrelsen har endvidere op-

lyst, at udstyret er mærket med et vægtinterval eller et vægtmaksimum eller -minimum.

Efter færdselslovens § 80 a, stk. 2, må børn under 3 år ikke befordres i andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt. Endvidere må børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm i sådanne biler alene befordres på et andet sæde end forsædet.

I færdselslovens § 80 a, stk. 4, er det bestemt, at børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm ved befordring i bus skal anvende sikkerhedssele eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed.

Efter færdselslovens § 80 a, stk. 5, kan justitsministeren fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvis ikke skal finde anvendelse. I henhold hertil har Justitsministeriet i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 324 af 7. april 2006 om brug af sikkerhedsseler m.v. (sikkerhedsselebekendtgørelsen) fastsat visse undtagelser fra bestemmelsen i færdselslovens § 80 a, stk. 1.

Det påhviler efter færdselslovens § 80 a, stk. 6, 1. pkt., føreren af køretøjet at påse, at bestemmelserne i § 80 a, stk. 1-4, samt regler fastsat i medfør af stk. 5, overholdes. Buschauffører er dog undtaget fra denne pligt i medfør af sikkerhedsselebekendtgørelsens § 7, stk. 1, jf. færdselslovens § 80 a, stk. 6, 2. pkt.

Overtrædelse af § 80 a, stk. 6, 1. pkt., straffes som udgangspunkt med bøde, jf. færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Straffen kan dog under visse omstændigheder stige til fængsel i 1 år, jf. § 118, stk. 6. Vedrører overtrædelsen § 80 a, stk. 1 eller 2, tildeles føreren desuden et klip i kørekortet, jf. § 125, stk. 2, nr. 1.

3.1.2. Måling og vejning af børn

Politiets foretagelse af straffeprocessuelle tvangsindgreb er reguleret i retsplejeloven. Nærmere regler om adgangen til at foretage legemsindgreb er indeholdt i retsplejelovens kapitel 72 (§§ 792 – 792 f).

Måling og vejning af en persons legeme anses for et legemsindgreb i form af en legemsbesigtigelse, jf. retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 1.

Måling og vejning af et barn med henblik på kontrol af, at reglerne om sikkerhedsudstyr til børn i færdselslovens § 80 a er overholdt, vil være et legemsindgreb rettet mod en person, der ikke er sigtet for et strafbart forhold. Dette skyldes, at kun føreren af køretøjet er

strafsubjekt i forhold til bestemmelsen, jf. punkt 3.1.1. ovenfor.

I henhold til retsplejelovens § 792 d, stk. 1, er legemsindgreb over for en person, der ikke er sigtet, ikke omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 72, hvis den pågældende giver samtykke til indgrebet. Er den pågældende under 15 år, skal samtykket meddeles af forældremyndighedsindehaveren, jf. retsplejelovens § 821 b, stk. 3. I tilfælde af interessekonflikt kan samtykket meddeles af en ad hoc værge.

Uden samtykke kan legemsbesigtigelse, der ikke kræver afklædning, foretages over for en person, der ikke er sigtet, hvis efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 2.

Kompetencen til at træffe beslutning om legemsbesigtigelse omfattet af retsplejelovens § 792 d, stk. 2, er som udgangspunkt henlagt til retten. Politiet kan dog træffe beslutning herom, såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes (»periculum in mora«). I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, medmindre der efter indgrebet meddeles skriftligt samtykke hertil, jf. § 792 d, stk. 3, jf. § 792 c, stk. 2, 2. og 3. pkt. og stk. 3.

Idet straffen for overtrædelse af færdselslovens § 80 a, stk. 6, 1. pkt., maksimalt er 1 års fængsel, jf. punkt 3.1.1. ovenfor, forudsætter politiets måling og vejning af børn i biler med henblik på kontrol af førerens overholdelse af sin pligt til at påse, at barnet er korrekt fastspændt, samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller – ved interessekonflikt – fra en ad hoc værge.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Reglerne om sikkerhedsudstyr til børn har til formål at beskytte børnene mod tilskadekomst i trafikken. Efter Justitsministeriets opfattelse er det derfor vigtigt at sikre, at der tilvejebringes mulighed for effektivt at håndhæve reglerne om børns anvendelse af sikkerhedsudstyr.

Som det fremgår af punkt 3.1.1., afhænger kravene i færdselslovens § 80 a om anvendelse af særligt tilpasset sikkerhedsudstyr til børn, der befordres i eller på motorkøretøjer, i vidt omfang af barnets højde og vægt. Barnets højde har endvidere i visse tilfælde betydning for, hvor i et køretøj barnet skal placeres.

Der vil i praksis være situationer, hvor det er åbenbart – både umiddelbart i forbindelse med politiets kontrol og under en eventuel senere straffesag – at føreren ikke har overholdt sin pligt til at påse, at det på-

gældende barn anvender korrekt sikkerhedsudstyr. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis meget små børn befordres uden anvendelse af nogen form for sikkerhedsudstyr, eller hvis et lille barn anvender udstyr, der kun er godkendt til langt større børn.

I en række andre tilfælde vil det imidlertid kunne være vanskeligt med det blotte øje at konstatere, om barnet f.eks. er under 135 cm og dermed skal anvende særligt tilpasset sikkerhedsudstyr, og/eller om det udstyr, der anvendes, passer til barnets vægt. Det kan endvidere i mange tilfælde være hensigtsmæssigt, at der på kontroltidspunktet foretages bevissikring i form af en måling eller vejning af barnet, da barnets højde og vægt typisk vil have ændret sig i perioden mellem politiets kontrol og en eventuel retssag.

Justitsministeriet har overvejet, om den under punkt 3.1.2. nævnte adgang til at foretage legemsbesigtigelse med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren (eller en ad hoc værge), jf. retsplejelovens § 792 d, stk. 1, 1. pkt., er tilstrækkelig til at tilgodese behovet for at foretage måling og vejning af børn i relation til færdselslovens § 80 a.

Hvis føreren selv er forældremyndighedsindehaver, kan måling og vejning af barnet føre til bødestraf samt klip i kørekortet for den pågældende, hvis målingen eller vejningen viser, at færdselslovens § 80 a, stk. 6, 1. pkt., er overtrådt. Den pågældende kan derfor have en interesse i ikke at give samtykke.

Er føreren ikke forældremyndighedsindehaver, skal politiet identificere og lokalisere forældremyndighedsindehaveren med henblik på at opnå samtykke, hvilket føreren – som kan have en interesse i at undgå måling og vejning af barnet – ikke i alle tilfælde kan forventes at være behjælpelig med. Finder politiet frem til forældremyndighedsindehaveren, kan det endvidere ikke afvises, at et eventuelt interessefællesskab med føreren kan føre til afvisning af at give samtykke.

Giver forældremyndighedsindehaveren ikke samtykke, vil måling og vejning alene kunne foretages, hvis statsamtet finder grundlag for at beskikke en ad hoc værge, der kan meddele samtykke til indgrebet, jf. værgemålslovens § 50, stk. 1, jf. § 47.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at de nuværende regler, der indebærer, at der alene kan foretages måling og vejning af børn i forbindelse med kontrol af overholdelsen af bestemmelserne om sikkerhedsudstyr til børn med forældremyndighedsindehaverens samtykke, ikke sikrer en tilstrækkelig effektiv håndhævelse af reglerne. En effektiv håndhævelse forudsætter derimod efter Justitsministeriets opfattelse, at politiet som led i sin rutinemæs-

sige kontrol med overholdelse af færdselsreglerne uden videre kan måle og veje de pågældende børn. Hertil kommer, at måling og vejning efter Justitsministeriets opfattelse må anses for et legemsindgreb af meget ringe intensitet.

På den baggrund foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i færdselslovens § 80 a, der giver politiet mulighed for uden forældremyndighedsindehaverens samtykke at foretage måling og vejning af børn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert med henblik på at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i færdselslovens § 80 a om anvendelse af godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

4. Parkering for personer med handicap

4.1. Gældende ret

I henhold til færdselslovens § 92, stk. 1, kan vejbestyrelsen for en offentlig vej med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Vejmyndigheden for en privat fællesvej omfattet af afsnit I, III og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, kan med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om parkering og standsning, etablering af fodgængerfelter og forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Bestemmelsen giver bl.a. mulighed for at reservere bestemte parkeringspladser til køretøjer, der er forsynet med et parkeringskort (invalideskilt), jf. bekendtgørelse nr. 465 af 8. juni 2005 om parkeringskort for personer med handicap, således at de pågældende parkeringspladser kan anvendes af enhver med parkeringskort. Sådanne handicapparkeringspladser markeres med et invalidesymbol, jf. § 49 i bekendtgørelse nr. 784 af 6. juli 2006 om vejafmærkning, jf. færdselslovens § 95, stk. 1, jf. § 92 c, stk. 4.

Det fremgår af en pressemeddelelse af 16. maj 2006 fra Københavns Kommune, at kommunen fra 1980'erne til 2001 fulgte en praksis, hvorefter personer med et særligt handicap kunne få reserveret en parkeringsplads nær deres bolig, hvor der blev opsat en tavle med registreringsnummeret for den pågældende persons køretøj. Hvis tavlen ikke blev respekteret, kunne der dog ikke pålægges afgift eller bøde. Det fremgår endvidere af pressemeddelelsen, at kommunen i 2001 ophørte med at opsætte de pågældende tavler på grund af manglende lovgrundlag. Justitsministeriet har ikke nærmere kendskab til praksis på dette område i andre kommuner.

Til spørgsmålet om, hvorvidt færdselslovens § 92, stk. 1, giver hjemmel til at reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap, bemærkes følgende:

Bestemmelserne i § 92, stk. 1, er i vidt omfang en videreførelse af § 3 i færdselslov nr. 129 af 14. april 1932. Efter denne bestemmelse kunne politiet give bestemmelser til regulering af færdslen på steder, hvor det skønnedes nødvendigt. Ved anvisning af parkeringspladser og ved udfærdigelse af bestemmelser, hvorved offentlig færdsel på en gade, vej eller plads helt eller delvist blev forbudt, eller hvorved ensrettet færdsel blev påbudt for alle eller visse færdselsarter, krævedes dog samtykke fra vedkommende kommunale myndighed, medmindre den pågældende foranstaltning var af midlertidig karakter.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a., at oprettelsen og den rette anbringelse af parkeringspladser på den ene side er af indgribende færdselsmæssig betydning, og at der på den anden side ved sådanne afgørelser må tages hensyn til gadeanlægget som helhed, næringsdrivendes interesser, æstetiske hensyn osv. Der henvises til Folketingstidende 1931-32, Tillæg A, sp. 3587-3588.

Bestemmelsen blev med få ændringer videreført som § 57, stk. 3, i færdselslov nr. 153 af 24. maj 1955 og som § 92, stk. 1, i færdselslov nr. 287 af 10. juni 1976.

Af forarbejderne til færdselsloven af 1976 fremgår, at der fortsat ikke vil være noget til hinder for, at der ved beslutning om foranstaltninger i medfør af § 92, stk. 1, også tages hensyn til andet end de færdselsmæssige forhold, f.eks. miljømæssige hensyn. Der henvises til Folketingstidende 1975-76, Tillæg A, sp. 410.

§ 92, stk. 1, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 292 af 28. april 2000. Ved loven blev den hidtil gældende § 92 ophævet og erstattet af de nyaffattede bestemmelser i §§ 92 - 92 c. Kompetenceforholdet mellem politiet og kommunerne blev herved ændret, således at kompetencen til at træffe afgørelse om færdselsregulerende foranstaltninger, herunder færdselsindskrænkninger, med enkelte undtagelser blev flyttet fra politiet til kommunerne, dog med krav om politiets samtykke.

Bestemmelsens rækkevidde i relation til reservation af parkeringspladser til bestemte køretøjer eller personer har været behandlet ved domstolene.

I afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1961, side 369, fastslog Højesteret, at politiet med hjemmel i den dagældende færdselslovs § 57, stk. 3, kunne reservere parkeringspladser til brug for køretø-

jer med ærinde på en ambassade. Højesteret fremhævede i den forbindelse, at myndighederne efter indholdet af færdselslovens § 57, stk. 3, ikke er afskåret fra at tage andre hensyn af mere almen karakter i betragtning end de rent færdselsmæssige ved regulering af parkeringsforholdene.

I afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1984, side 1005, fastslog Vestre Landsret, at der med hjemmel i den dagældende færdselslovs § 92, stk. 1, nr. 1, med samtykke fra politiet kunne etableres en ordning, hvorefter nogle parkeringspladser ved et sygehus var forbeholdt sygehusets personale. Landsretten fandt imidlertid ikke, at den interne fordeling af de reserverede parkeringspladser, som sygehusets forvaltning havde foretaget ved at forbeholde hver enkelt parkeringsplads til et bestemt bilnummer, kunne håndhæves i medfør af bestemmelser i færdselsloven.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er hjemmel i færdselslovens § 92 til at reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer, idet de bestemmelser, der træffes efter færdselslovens § 92, skal være færdselsmæssigt begrundet eller begrundet i hensyn af mere almen karakter.

4.2. Forslag fra interesseorganisationer mv.

Det Centrale Handicapråd og Dansk Handicapforbund har i efteråret 2005 rettet henvendelse til Justitsministeriet med en anmodning om, at der indføres hjemmel til at reservere parkeringspladser til bestemte personer med handicap i nærheden af disse personers bolig eller arbejde, hvor behovet for en sådan parkeringsplads er særligt udpræget.

Det Centrale Handicapråd har i sin henvendelse fremhævet, at risikoen for lange afstande til bolig eller arbejde kan medføre en urimelig indskrænkning af bevægelsesfriheden for personer med handicap. Muligheden for at oprette personligt reserverede handicap-parkingspladser er derfor af afgørende betydning, hvis personer med handicap skal have den fornødne sikkerhed for at kunne komme på arbejde og i øvrigt forlade sin bolig efter behov.

Dansk Handicapforbund har oplyst, at de gældende regler giver foreningens medlemmer store vanskeligheder, f.eks. når der ikke er adgang til en parkeringsplads i nærheden af den pågældendes bolig. Forbundet har endvidere fremhævet, at de gældende regler efter forbundets opfattelse er i strid med kompensationsprincippet, hvorefter den enkelte handicappede person skal kompenseres på en sådan måde, at vedkommende bliver i stand til at indrette sin tilværelse på samme betingelser som personer uden handicap.

Også Københavns Kommune har i efteråret 2005 foreslået, at der indføres en generel hjemmel til at reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap. Kommunen har i den forbindelse bl.a. peget på, at det er vanskeligt at kontrollere overholdelsen af reglerne for parkering på handicapparkeringspladser. Kontrollen vil efter kommunens opfattelse blive lettet og respekten for parkeringsrestriktionerne større, hvis en handicapparkeringsplads reserveres til et bestemt køretøj.

På et møde i juni 2006 mellem Justitsministeriet, Det Centrale Handicapråd og De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) har DSI endvidere tilkendegivet, at der er et stort behov for i særlige tilfælde at kunne reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer. DSI henviste i den forbindelse særligt til de generelt stigende parkeringsproblemer i samfundet og parkeringsbetingelsernes betydning for handicappede personers mulighed for at deltage i samfundslivet.

4.3. Justitsministeriets overvejelser

Efter de gældende regler kan personer med parkeringskort (invalideskilt) anvende enhver handicapparkeringsplads med ethvert køretøj. Samtidig har vejbestyrelsen/vejmyndigheden mulighed for med samtykke fra politiet at tilpasse antallet af handicapparkeringspladser på et givent sted efter behovet herfor.

Invalideorganisationerne har anmodet om, at der tilvejebringes en ordning, der skaber mulighed for etablering af individuelle handicapparkeringspladser, jf. punkt 4.2. ovenfor. På baggrund af de hensyn, som invalideorganisationerne har anført, finder Justitsministeriet, at der bør indføres hjemmel hertil.

Det foreslås derfor, at der i færdselslovens § 92 ind sættes en bestemmelse om, at der i tilfælde, hvor særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan ske reservation af parkeringspladser til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af personer med handicap.

Der er ikke herudover tilsigtet nogen ændring af den hidtil gældende retstilstand efter færdselslovens § 92.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

5. Betaling af pasgebyr

5.1. Gældende ret

I henhold til paslovens § 4 a, stk. 5, skal betaling af gebyr for udstedelse af pas ske ved indgivelsen af pasansøgningen.

Bestemmelsen blev indsat i pasloven ved lov nr. 386 af 20. maj 1992 i forbindelse med, at en række bestemmelser vedrørende gebyrer og afgifter på Justitsministeriets område efter opfordring fra Rigsrevisionen blev optaget direkte i lovgivningen. Der er tale om en videreførelse af bestemmelsen i § 27, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 575 af 27. august 1987 om pas mv. med senere ændringer.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

Som et led i aftalen om kommunalreformen overtager kommunerne den 1. januar 2007 ekspeditionsopgaverne i forbindelse med ansøgning om pas, herunder modtagelsen af betaling for udstedelse af pas.

Med henblik på at sikre, at det står kommunerne frit, hvordan de vil tilrettelægge betalingsprocedurerne, herunder at der kan ske omlægning til elektroniske indbetalingsløsninger, foreslås det, at bestemmelsen i paslovens § 4 a, stk. 5, ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 2.

6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Den foreslåede ændring af pasloven sikrer som anført under pkt. 5 ovenfor, at det står kommunerne frit, hvordan de vil tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med den fremtidige pasekspedition. Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget sikrer, at det står kommunerne frit, hvordan de vil tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med den fremtidige pas-ekspedition	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

7. Hørte myndigheder

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Danmarks Transportforskning, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Knallert Union, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Motorcyklister Råd (DMC), De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen Liv og Trafik, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening (KL), Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Landsforeningen Kommunale Servicecentre, Landsorganisationen Børns Vilkår, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Vestre Landsret, Østre Landsret, Københavns Byret og retterne i Odense, Roskilde, Ålborg og Århus, Red Barnet, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen og Rådet for Større Færdselssikkerhed.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

De foreslåede bestemmelser indebærer, at det forbydes at befordre børn under 5 år på motorcykel og i sidevogn til motorcykel samt på trehjulede knallerter, medmindre barnet anvender en siddeplads, som er forsynet med sikkerhedssele.

Befordring af børn på de nævnte køretøjer forudsætter i alle tilfælde fortsat, at færdselslovens § 82, stk. 1 og 2, er overholdt. Bestemmelserne indebærer, at passagerer ikke må være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet, ligesom passagerer ikke må medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Der henvises til punkt 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Bestemmelsen giver politiet mulighed for uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til enhver tid at måle og veje et barn, der befordres i bil, herunder bus, på motorcykel eller på knallert, med henblik på at kontrollere, om føreren har overholdt sin pligt efter færdselslovens § 80 a, stk. 6, 1. pkt., til at påse, at barnet anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med reglerne i § 80 a, stk. 1, 2 og 4, samt regler fastsat i medfør af stk. 5.

Det er en betingelse for at gennemtvinge måling og/eller vejning af et barn, at dette sker med henblik på at kontrollere, om bestemmelserne i § 80 a, stk. 1, 2 og 4, samt bestemmelser fastsat i medfør af stk. 5, jf. stk. 6, 1. pkt., er overholdt.

Den foreslåede bestemmelse giver således ikke hjemmel til legemsbesigtigelse i et omfang, der går ud over, hvad der er nødvendigt for at konstatere, om de nævnte regler er overholdt. Dette betyder, at der f.eks. ikke kan foretages andre målinger af barnet end måling af barnets legemshøjde. Der kan heller ikke fore-

tages f.eks. vejning af børn, der befordres i biler uden passagersiddepladser med sikkerhedsseler, da barnets vægt i disse tilfælde er uden betydning for kravene om sikkerhedsudstyr, jf. § 80 a, stk. 2 og 4.

Kravet om nødvendighed indebærer også, at der alene kan foretages måling og/eller vejning af børn i sager, hvor der er tvivl – eller hvor det ikke kan udelukkes, at der under en eventuel senere retssag vil kunne kan rejses tvivl – om, hvorvidt barnets højde på tidspunktet for politiets kontrol er under 135 cm, eller hvorvidt barnets vægt står i misforhold til det anvendte sikkerhedsudstyr.

Måling og vejning skal foretages med størst mulig skånsomhed over for barnet, ligesom indgrebet skal ske under iagttagelse af proportionalitetsgrundsætningen.

Den almindelige skånsomhedsgrundsætning indebærer, at indgrebet skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Dette indebærer bl.a., at måling og vejning så vidt muligt bør foretages uden beføling af barnet og med barnet fuldt påklædt. Det kan dog efter omstændighederne, f.eks. ved vejning af meget små børn, være nødvendigt at holde på barnet.

Politiet er som nævnt endvidere underlagt den almindelige proportionalitetsgrundsætning. Dette indebærer bl.a., at et indgreb ikke må foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde de personer, indgrebet rammer, må anses for at være et uforholdsmæssigt indgreb.

Politiet bør derfor normalt undlade at foretage måling og vejning af børn i tilfælde, hvor det vurderes, at barnets højde og vægt set i forhold til det anvendte sikkerhedsudstyr højst afviger marginalt fra kravene.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at politiet også i andre helt særlige tilfælde bør afstå fra at foretage måling og vejning, f.eks. hvis et barn reagerer meget voldsomt, eller der i øvrigt opstår en tilspidset situation i forbindelse med kontrollen. Også forhold knyttet til vejrtilstand, tid og sted for politiets kontrol mv., kan efter omstændighederne tale imod, at der foretages måling eller vejning af et barn.

Beslutning om måling og/eller vejning træffes af politiet uden forudgående retskendelse, og indgrebet skal ikke efterfølgende godkendes af retten.

Måling og/eller vejning forudsættes iværksat på stedet. Politiet bør forud for målingen og/eller vejningen orientere føreren af køretøjet om beslutningen og om baggrunden for indgrebet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4.

Førerens pligt til at påse, at børn, der befordres på knallert eller motorcykel, anvender fastspændt styrthjelm, udvides med den foreslåede bestemmelse fra at omfatte børn i alderen 8-14 år alderen til at omfatte børn i alderen 5-14 år. Det præciseres samtidig, at denne pligt kun gælder, hvor der ikke er sikkerhedssele.

Den nye aldersgrænse modsvarer af det i lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, foreslåede forbud mod at befordre børn under 5 år på trehjulet knallert og motorcykel, hvor der ikke er sikkerhedssele.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at vejbestyrelsen og vejmyndigheden i tilfælde, hvor særligt tungtvejende hensyn taler derfor, med samtykke fra politiet kan reservere parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap.

Justitsministeriet antager, at det navnlig vil kunne være relevant at etablere individuelle handicapparkingspladser med henblik på at sikre, at personer med svære handicap kan parkere tæt på bopæl og arbejdsplads eller lignende. Den foreslåede bestemmelse udelukker dog ikke, at der oprettes individuelle handicapparkingspladser andre steder, hvor der måtte være et særligt behov herfor.

Det følger af færdselslovens § 92 c, stk. 4, at foranstaltninger af den art, der nævnes i §§ 92 og 92 a, skal tilkendes ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af transport- og energiministeren i medfør af § 95, stk. 1 og 3. Dette vil også gælde for parkeringspladser, som efter den foreslåede bestemmelse i § 92, stk. 3, reserveres til bestemte køretøjer, som anvendes af personer med handicap.

Der henvises i øvrigt til punkt 4.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter færdselslovens § 81, stk. 3, påhviler det føreren af motorcykel og knallert at påse, at passagerer, der er fyldt 8 år (foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4, nedsat til 5 år), men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre barnet benytter en siddeplads, der er forsynet med sikkerhedssele, jf. § 81, stk. 2.

Tilsidesættelse af den nævnte pligt er omfattet af det såkaldte klippekortsystem, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

F. t. l. vedr. færdselsloven og pasloven

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af det i lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, foreslåede forbud mod at befordre børn under 5 år på trehjulet knallert og motorcykel, herunder i sidevogn, hvor der ikke er monteret sikkerhedssele, også omfattes af klippekortsystemet.

Der henvises til punkt 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Den 1. januar 2007 overtager kommunerne ekspeditionsopgaverne i forbindelse med ansøgning om pas, herunder modtagelsen af betaling for udstedelse af pas. Ændringen indebærer, at bestemmelsen i paslovens § 4 a, stk. 5, om, at betaling for udstedelse af pas skal ske ved indgivelsen af pasansøgningen, ophæves. Hermed sikres det, at kommunerne frit kan tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med pasansøgningen.

Der henvises til punkt 5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger ikrafttrædelsestidspunktet for de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 4 og 6, vedrørende befordring af børn på knallert og motorcykel og § 2 om ophævelse af paslovens § 4 a, stk. 5, om tidspunktet for betaling for udstedelse af pas træder i kraft den 1. januar 2007.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 3, om adgang til måling og vejning af børn i forbindelse med politiets kontrol af overholdelsen af reglerne i færdselslovens § 80 a om sikkerhedsudstyr til børn og § 1, nr. 5, om adgang til reservation af parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidenten.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 14. november 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 303 af 19. april 2006 og senest ved lov nr. 543 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 51. Knallert må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. § 49, stk. 2 og 3, om placering på vej og kørsel i vejkryds gælder også for lille knallert.

Stk. 3. Tohjulet knallert skal trækkes over fortov eller gangsti. Knallert kan dog køres over fortov eller gangsti, når overkørslen sker fra en sidevej.

Stk. 4. Fører af tohjulet knallert skal under kørslen have begge fødder på pedalerne eller fodhvilerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Knallertkører må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller i fører af eller passager på et andet køretøj.

Stk. 6. På tohjulet knallert må ikke befordres andre personer end føreren. På trehjulet knallert må ikke befordres flere personer, end knallerten er konstrueret til.

Stk. 7. På knallert må ikke medføres genstande, der er mere end 2 m lange eller 70 cm brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre knallertkøreren i at have fuldt herredømme over knallerten eller i behørig tegngivning. Knallertkørere må heller ikke medføre genstande, der i øvrigt er til ulempe for den øvrige færdsel. Transport- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på knallerter, der er særligt indrettet til varetransport eller som invalidekøretøj.

§ 52. Motorcykel må ikke føres ved siden af andet køretøj.

1. I § 51 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:
»*Stk. 7.* Passagerer under 5 år må ikke befordres på trehjulet knallert, medmindre passager-siddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.«
Stk. 7 bliver herefter *stk. 8*.

Gældende formulering

Stk. 2. Motorcyklist må kun anvende fortov eller gangsti i de tilfælde, der er nævnt i § 27, stk. 2.

Stk. 3. En passager på en motorcykels bagsæde skal sidde med et ben på hver side af motorcyklen.

Stk. 4. På motorcykel og i sidevogn hertil må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må der derudover i sidevogn medbringes et barn under 10 år.

Lovforslaget

2. I § 52 indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Passagerer under 5 år må ikke befordres på motorcykel og i sidevogn hertil, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.«

§ 80 a. Ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedssele, skal børn med en legemshøjde på under 135 cm under kørslen anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedssele, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, må børn under 3 år ikke befordres, mens børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm alene må befordres på et andet sæde end forsædet, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Børn må ikke befordres i bil i en bagudvendende barnestol på en passagersiddeplads med frontairbag, medmindre airbaggen er deaktiveret.

Stk. 4. Ved befordring i bus skal børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm anvende sikkerhedssele eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvis ikke skal finde anvendelse.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 6. Det påhviler føreren at påse, at bestemmelserne i stk. 1-4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5 overholdes. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

3. I § 80 a indsættes som stk. 7:

»*Stk. 7.* Med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5, jf. stk. 6, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert, måles og vejes. Målingen og vejningen foretages af politiet.«

§ 81. ...

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 8 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

Stk. 4-5. ...

4. I § 81, stk. 3, ændres »8 år« til: »5 år« og efter »styrthjelm« indsættes: », medmindre passager-siddepladsen er forsynet med sikkerhedssele«.

§ 92. Vejbestyrelsen for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Vejmyndigheden for en privat fællesvej omfattet af afsnit I, II og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, kan med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om

- 1) parkering og standsning
- 2) etablering af fodgængerfelter og
- 3) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Stk. 2. Vejbestyrelsen kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

*Gældende formulering***§ 125. ...**

Stk. 2. Føreren skal endvidere betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter stk. 1, men som er omfattet af

- 1) § 5, stk. 2, § 15, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, § 16, stk. 2, § 18, stk. 1 og 2, § 21, stk. 1-3, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1, § 25, § 27, stk. 4, § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 a, stk. 1-2, jf. stk. 6, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 3. 2)-5)...

Stk. 3-5. ...

§ 4 a. For udstedelse af pas til personer, der er fyldt 18 år, men ikke fyldt 65 år, for personer født før den 1. juli 1939 dog 67 år, betales 600 kr.

...

Stk. 5. Betaling skal ske ved indgivelsen af pasansøgning.

Stk. 6. Stk. 1-4 gælder også ved ombytning af pas, udstedelse af ekstra pas og udstedelse af nyt pas i gyldighedsperioden. Dog udstedes nyt pas uden betaling, hvis et pas på grund af forhold, der må tilregnes den pasudstedende myndighed, lider af væsentlige mangler.

Lovforslaget

5. I § 92 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.«

6. I § 125, *stk. 2, nr. 1*, indsættes efter »§ 37, stk. 4,«: »§ 51, stk. 7, § 52, stk. 5,«.

§ 2

I lov om pas til danske statsborgere mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 1. september 1986, som ændret bl.a. ved lov nr. 386 af 20. maj 1992, lov nr. 288 af 12. maj 1999, lov nr. 1103 af 29. december 1999 og senest ved lov nr. 557 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 4 a, *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter *stk. 5*.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og 5, træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Til lovforslag nr. L 71. Skriftlig fremsættelse (15. november 2006)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og pasloven (Befordring af børn på motorcykel og trehjulet knallert, måling og vejning af børn, reservation af parkeringspladser til bestemte køretøjer og betaling af pasgebyr)

(Lovforslag nr. L 71).

Lovforslaget har for det første til formål at sikre, at børn, der befordres på motorcykel eller knallert, anvender enten sikkerhedssele eller styrthjelm med henblik på at beskytte de pågældende børn mod risiko for tilskadekomst i trafikken.

Da børn under 5 år kan være for små til at anvende styrthjelm, indeholder lovforslaget således et forslag om at forbyde befordring af børn under denne alder på motorcykel og trehjulet knallert, hvor der ikke er sikkerhedssele. Det foreslås samtidig, at føreren af en motorcykel eller knallert forpligtes til at påse, at enhver passager i alderen 5-14 år – og ikke som efter de gældende regler alene passagerer i alderen 8-14 år – anvender styrthjelm, hvor der ikke er sikkerhedssele.

Overtrædelse af det foreslåede forbud mod befordring af børn under 5 år vil i henhold til lovforslaget – ligesom overtrædelse af førerens pligt til at påse, at barnet anvender styrthjelm – medføre et klip i kørekortet.

Lovforslaget har for det andet til formål at sikre en effektiv håndhævelse af reglerne om sikkerhedsudstyr til børn, der befordres i bil mv.

Færdselslovens § 80 a, som trådte i kraft den 1. maj 2006, indeholder regler om anvendelse af

sikkerhedsudstyr til børn, der befordres i bil, på knallert eller på motorcykel. Barnets højde og vægt er i mange tilfælde bestemmende for, hvilket sikkerhedsudstyr barnet skal anvende. Endvidere er barnets højde i visse tilfælde bestemmende for, hvor barnet skal placeres i køretøjet.

På den baggrund foreslås det, at politiet får hjemmel til at foretage måling og vejning af børn med henblik på at kontrollere, om føreren har iagttaget sin pligt til at påse, at mindre børn anvender korrekt sikkerhedsudstyr og er korrekt placeret.

Endvidere foreslås det, at der indføres hjemmel for vejbestyrelser og vejmyndigheder til – når særligt tungvejende hensyn taler herfor – med politiets samtykke at reservere parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap.

Baggrunden for forslaget er et ønske fra bl.a. invalideorganisationer om, at der skabes hjemmel til at oprette individuelle handicap-parkeringspladser, f. eks. i nærheden af en handicapet persons bolig eller arbejdsplads.

Endelig foreslås det, at bestemmelsen i pasloven om, at der allerede ved indgivelsen af en pasansøgning skal betales et gebyr for udstedelse af pas, ophæves. Formålet med dette forslag er at give kommunerne mulighed for frit at tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med pasansøgninger, når de som led i kommunalreformens den 1. januar 2007 overtager ekspeditionsopgaverne i forbindelse med ansøgninger om pas.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.